

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียน ที่มีรูปแบบการอธิบายแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่มีรูปแบบการอธิบายแบบใด จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่ากัน

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา และมัธยมหญิง ปีการศึกษา 2534 สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามรูปแบบการอนุমানสาเหตุ (ASQ)
2. แบบวัดความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. รูปแบบของการอธิบายของนักเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ
 - 1.1 รูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี
 - 1.2 รูปแบบการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย
2. คะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ข้อกระทงรายข้อ และหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนศรีอยุธยา และโรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย จำนวน 85 คน โดยผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จาก อธิบดีกรมสามัญศึกษา ในการออกหนังสือเพื่อขอเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมัธยมชายและโรงเรียนมัธยมหญิง สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้นักเรียนตอบด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS-X คำนวณ และวิเคราะห์ค่าต่างๆ ดังนี้

1. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนน ASQ ในแต่ละมิติ คะแนนรวม 3 มิติ และคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียน
2. ทดสอบสมมติฐาน ด้วยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มโดยใช้ค่ามัธยฐานของคะแนน ASQ ในแต่ละมิติเป็นตัวแบ่ง กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนทุกมิติอยู่ในครึ่งบนของค่ามัธยฐาน กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนทุกมิติอยู่ในครึ่งล่างของค่ามัธยฐาน แล้วนำคะแนนความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-independent test)

ผลการวิจัย

นักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ดี จะมีความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน สูงกว่านักเรียนที่มีรูปแบบของการอธิบายในลักษณะมองโลกในแง่ร้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงทดลอง เพื่อศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการอธิบายที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน หรือกิจกรรมบางอย่างของนักเรียน
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเชิงทดลอง โดยการฝึกนักเรียนผู้ที่มีรูปแบบของการอธิบายไม่เหมาะสม ให้เป็นผู้ที่มีรูปแบบการอธิบายในลักษณะที่เหมาะสมแล้ววัดตัวแปรตาม เช่น ความสามารถในการปรับตัว ผลสัมฤทธิ์ในการทำงานหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากที่นักเรียนได้รับการฝึกแล้ว
3. ควรมีการศึกษาวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการอธิบายกับความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อน ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนโรงเรียนสหศึกษา เนื่องจากบรรยากาศการเรียนการสอนของนักเรียนสหศึกษาแตกต่างจากโรงเรียนมัธยมชายล้วนหรือหญิงล้วน ซึ่งอาจส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการอธิบายและความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนแตกต่างไปจากการวิจัยครั้งนี้
4. ควรมีการศึกษาวิจัยกับผู้ใหญ่นายทำงาน ซึ่งมีอาชีพการงานที่ต้องอาศัยความเพียรพยายามสูง เช่น ตัวแทนขายประกัน หรือตัวแทนขายสินค้าต่าง ๆ ในลักษณะขายตรง